□□□□□□□□□□ □□□□□: □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□!

ஓரு பளெர்ணமி நள்ளிரவில் 'டொராண்டொ'வில் வசிக்கும் பூகலிடம் தடேிக் கனடாவில் நிலதை்துவிட்ட இலங்கை அகதியான கசேவனின் சிந்தயிலோர் எண்ணம் உதித்தது. வயது நாற்பதகை் கடந்து விட்டிருந்த நிலயிலும் அவன் எவ்விதப் பந்தங்களிலும் தன்னபை் பிணதை்துக்கொள்ளாமல் தனித்தே வாழ்ந்து வருகின்றான். இந்நிலயிலை் அவன் சிந்தயிலை் உதித்த அவ்வணெ்ணம் தான் என்ன? 'நஸெ்கபே' ஓரு கப் கலந்துகொண்டு , தான் வசிக்கும் தொடர்மாடியின் பல்கணிக்கு வந்து, அங்கிருந்த கதிரயிலமர்ந்தான். எதிரே விரிந்து கிடந்த வானை நோக்கினான். சிந்தனகைள் ஓவ்வொன்றாகத் தோன்றி மறயைத்தொடங்கின. மீண்டும் அவன் சிந்தயிலை் அவ்வணெ்ணம் தோன்றி மறைந்தது. தான் யார்? என்று மனம் சிந்தித்தது. அதுவரை காலத் தன் வாழ்வசை் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தது மனம். பால்ய பருவம், பதின்மப் பருவம், இளமைபை் பருவம், பூகலிடப் பயணம் என பல்வறேு பருவங்களைப் பற்றி மனத்தில் அசை போட்டான். 'காலம் எவ்வளவு விரவைாக ஓடி விட்டது.' எனறொரு எண்ணம் தோன்றி மறைந்தது. தன் எண்ணங்களை, இதுவரை காலத்தன் வாழ்க்கயினை எழுத்தில் பதிவு சயெ்தாலனென்ன என்றொரு எண்ணமும் □டவே தோன்றியது. இவ்வணெ்ணம் தோன்றியதும் சிறிது சோர்ந்திருந்த நஞெ்சினில் உவககை் கும்ழிகள் முகிழ்த்தன. அதுவரை காலமுமான தன் வாழ்பனுவங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் அவசியம் பற்றிச் சிந்தித்தான். அதுவே சரியாகவும் தோன்றியது.

அது அவனுக்கு ஓரு வித உற்சாகத்தினதை் தந்தது. அதன் ம□லம் அவனது எழுத்தாற்றலையும் சழெுமபை் படுத்த முடியுமனென்றும் எண்ணமொன்று தோன்றி மறைந்தது. எதிர்காலத்தில் அவன் தானோர் எழுத்தாளனாக வரவணே்டுமனென்று விரும்பினான். இவ்விதம் தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களை எழுதுவதன் ம□லம் தன் எழுத்தாற்றலசை் சழெுமபை் படுத்தலாமனென்றணெ்ணினான். அதுவே எழுத்தாளனாவதற்குத் தான் இடும் அத்திவாரமுமாகவுமிருக்கக்க□டுமனென்றும் எண்ணினான்.

அவனுக்கு அவன் அதுவரயைில் வாசித்த சுயசரிதகைள், பூனவைுகள் பல நினவைுக்கு வந்தன. கவிதயைில் எழுதப்பட்டிருந்த பாரதியாரின் சுயசரிதை அனதை்துக்கும் முன்வந்து நின்றது. அவனுக்குப் பிடித்த சுயசரிதயையும் க□ட. எப்பொழுது மனம்

அமதையிழந்த அலபாய்ந்தாலும் அச்சுயசரிதயை எடுத்த வாசித்துப்பார்ப்பான். அலை பாயும் மனம் அடங்கி அமதையிலாழ்ந்த விடும். அச்சுயசரிதை நீண்டதொரு சுயசரிதயைல்ல. ஆனால் அதற்குள் அவன் தன் வாழ்க்கயின் முக்கிய பகுதிகளை, முதற்காதல், மணவாழ்க்கை, குடும்பத்தின் பொருளியல் நிலை மாற்றங்கள், இருப்பு பற்றிய அவனது களேவிகள் அனதைத்தயும் உள்ளடக்கியிருந்தான்.

படிப்பினத்துப்பிள்ளையின் 'பொய்யாயொ பழங்கதயாய்க் கனவாய் மலெல்லப் போனதுவே' என்னும் வரிகளதை் தொடக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கும் சுயசரிதயின் ஆரம்பத்தில் 'வாழ்வு முற்றுங் கனவனெக் கறிய , மறவை லோர்த முரபிழை யன்றுகாண்' என்று கறியிருப்பான். தாழ்வு பறெ்ற பாவித்தலக் கோலங்கள் எல்லாம் சரதம் (உண்மை) அல்ல என்பதயும் அறிந்திருந்தான். இம்மானுட வாழ்க்கை கனவுதான் ஆனால் இவ்விருப்பு மாயை அல்ல. மாயை பொய்யனெல் முற்றிலும் கண்டனன் என்கின்றான். ஆனால் அனதைத்துக்கும் அடிப்படையான இப்பிரம்மத்தின் இயல்பினை ஆய நல்லரு்ள் பறெ்றிலன் என்கின்றான். 'தன்னுடை அறிவினுக்குப் பூலப்படலின்றியே தயே மீ தவெரோ சொலுஞ் சொல்லினசை் சமெ்மையினெ்று மனத்திடகை் கொள்வதாம் தீ ய பக்தியியற்கையும் வாய்ந்திலனே்' என்னும் மனத்தளிவு மிக்கவனாகவுமிருக்கின்றான் அவன்.

'உலகலொமோர் பரெுங்கன வம்ஃதுளே உண்டு உறங்கியிடர் சயெ்து சதெ்திடும் கலக மானுடப் பசிச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவினுங்கனவாகுமிதனிடை சில தினங்களுயிர்க்கமுதாகியே சபெ்பூதர்கரிதக மயக்குமால் திலக வாணுதலார் தரு மயைலாத் தயெ்விகக்கனவன்னது வாழ்கவே' என்கின்றான். கலக மானுடப்பசிச்சிகளின் வாழ்க்கையோர் கனவு. இதில் திலக வாணுதலார் தரும் மயைல் தயெ்விகக்கனவு என்று பணெ்ணதை்தக்கி வகைக்கின்றான். இவ்விதம் ஆரம்பமாகும் அவனது சுயசரிதயில் அவன் நினவைு கரும் முதற்கனவு அவனது முதற்காதல் பற்றியது. பிள்ளகை்காதல் பற்றியது. 'அன்ன பொழ்தினி லுற்ற கனவினை அந்த மிழ்ச்சொலிலவெ்வணஞ் சொல்லுகனே்? ' என்றாரம்பித்தது தன் முதற்காதலை விபரிப்பான். முதற்காதலை அவன் விதந்து கறுகின்றான். வயது முற்றியபின் உறும் காதல் மாசுடதை்தது; தயெ்விகமன்று என்னும் அவனது வரிகள் முதற்காதலசை் சிறப்பிக்கின்றன.

பாரதியின் சுயசரிதை பற்றிய எண்ணங்கள் எழுந்தாட, எழுந்து உள்ளே சனெ்றவன் அண்மயில் வாங்கி வதை்திருந்த கறிப்படேி்னை எடுத்து வந்தான். சிறிது நரேம் மாநகரத்து இரவு வானை நோக்கியவன், அதுவரை காலத் தன் சுயசரிதயினை எழுதத்தொடங்கினான்; நிகழ்வுகள் நினவைில் தோன்றிய ஓழுங்கில் எழுதத்தொடங்கினான்.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Sunday, 06 January 2019 01:16 - Last Updated Sunday, 06 January 2019 21:21

[redacted]